

Zondag 26 september 2021, Protestantse gemeente Houten
ds. Rebecca Onderstal – doopdienst (liturgie – zie onderaan de preek)

Tekst: Johannes 7, vanaf vers 37

Gemeente van Jezus Christus.

Jezus spreekt in Johannes 7 over levend water.

Ik neem u even mee naar het water – kijk er even naar... <https://youtu.be/eSUJ1uqROMo>

Van water dat stroomt word ik rustig; water waar leven in zit. Van de week aan de Lek vroeg ik me af hoe dat komt.

Misschien is het zo: het water dat stroomt raakt aan wat meditatie met je doen kan – je oefent om de dingen die er niet zo toe doen te laten gaan. Al die gedachten, zorgen – het is er, het is pijnlijk, of veel, maar je houdt het niet vast. Het stroomt langs. Zoals die steen die daar ligt, in het water, zo ben je. En je vertrouwt je toe aan het moment.. En niet zomaar, maar omdat er in alles wat er gebeurt iets is wat dieper is. En dan maak ik even een sprongetje, het is als wat er klinkt bij de doop. Daar zegt God tegen wie gedoopt wordt, tegen jou: Jij bent geliefd.

Van de week was het 25 jaar geleden dat Henri Nouwen overleed. Deze woorden zijn van hem (je vindt ze onder andere in het tijdschrift Henri dat pas uitkwam)

→

Liefde ontvang je van je ouders – van de mensen om je heen. We hebben lief met vallen en opstaan. Als ouder weet je dat

“ Ik wil u heel eenvoudig zeggen dat u en ik de geliefde dochters en zonen van God zijn. Dat is nogal een bewering, want we zijn snel geneigd te denken dat we zijn wat we doen, dat we zijn wat anderen zeggen dat we zijn en dat we zijn wat we bezitten. De waarheid die Jezus ons toevertrouwt is echter dat we zijn als Jezus zelf: geliefd kind van God. In deze wereld die voortdurend zegt: ‘Je bent wat je doet, je bent wat ze van je zeggen, je bent wat je bezit’, is het van levensbelang te luisteren naar de stem die niet moe wordt te zeggen: Jij bent mijn geliefde kind. Jij kunt bij Mij geen kwaad doen. ”

je liefde oneindig groot is, maar dat je tegelijk ook maar een mens bent, met beperkingen en blinde vlekken, met een geschiedenis.. .

God die van ons houdt vult niet de gaten, waar wij steken laten vallen. Maar je kunt wel zeggen dat Gods liefde de stukjes bij elkaar houdt. Alle stukjes die we zijn, waar het gebroken is, waar een gat valt -

het wordt bij elkaar gehouden door wie we zijn in Gods ogen: we zijn geliefd. Dat is wat alle stukjes die we zijn bij elkaar houdt. Dat is onze identiteit.

Ik geef toe, dat lukt maar heel soms om dat ook te geloven – dat er van je gehouden wordt. Om het ook te ontvangen, en je niet aan andere dingen vast te houden, dat is moeilijk. Je geschiedenis kan je in de weg zitten; je kunt beschadigd zijn, teleurgesteld.. Steeds weer moet je het horen: dat je geliefd bent.

Ik neem u mee naar het verhaal van Johannes. Jezus ontmoeten we op de laatste dag van het Loofhuttenfeest – een feest dat heel veel mensen verzamelde in de stad Jeruzalem. Een festival..

Een van de tradities rondom het Loofhuttenfeest was de waterceremonie die elke dag werd uitgevoerd in een soort processie. Er werd water in optocht de stad in gebracht. Vanuit de bron van Siloam, door de Waterpoort, naar de tempel. Daar werd het over het altaar gegoten. In de joodse traditie staat beschreven dat “als iemand nog nooit de blijdschap had gezien rondom deze waterceremonie, dan had hij nog nooit blijdschap in zijn leven gezien.”

Het water stroomde over het altaar, het tintelde, klaterde, en wie er naar keek werd er blij van. Het riep hoop op. Overvloed, dorst die gelest wordt, alles gaat bloeien en groeien - het tegengestelde van woestijn, van een dor en doods leven, dat vastgelopen is.. het stroomt, het bloeit.

Het is het uitzicht dat toen en nu onze voeten richten kan, dat ons verlangen beantwoordt, dat mensen verenigt met de ogen op één punt gericht. Gods toekomst, de hoop daarop, het verlangen dat ons hart warm houdt, dat verbindt hier en nu.. en helpt om verder te gaan.

Jezus is als dat water, dat stroomt over het altaar. Zo staat hij daar in het midden. Als hij de woorden spreekt: wie dorst heeft, kom. Stromen van levend water zullen stromen...

Alleen.. als we lezen bij Johannes dan is het verre van vredig om hem heen.

Schisma – dat woord valt. Scheuring, verdeeldheid, discussie. Jeruzalemmers, tegenover anderen die in de stad zijn, elite tegenover het volk dat ze minachten, religieuze elite – ze vechten over de vraag wie Jezus is. En wat ze met hem aan moeten. Vijandigheid in woorden, maar er dreigt ook fysiek geweld achter de woorden. De sfeer is dreigend.

Een verdeelde samenleving, in groepen van voor en tegenstanders uit elkaar vallend, is niet alleen van nu.

Ik vroeg me af bij het lezen deze week: kan een tekst als deze een spiegel zijn voor ons, als we ons afvragen hoe onze samenleving meer verbinding kan vinden. Hoe we beter kunnen luisteren naar elkaar, in plaats van terugtrekken in eigen gelijk..

We zien het gebeuren: wie je bent, je identiteit kan zomaar een bastion worden dat je verdedigen

moet. Waar een ander niet aan mag komen, uit angst dat het zal afbrokkelen. In de politiek moet ook een positie, een identiteit verdedigd worden die zomaar in de peilingen kan afbrokkelen..

Horen we Jezus in dit alles, in het gediscussieer en de strijd om gelijk?

Roept hij het op, met zijn onwrikbaar vasthouden aan waarheid, aan Gods perspectief? Waar Jezus is, is het geen stilstaand water...

En waarom zou je naar zijn stem luisteren?

Het is waar we hier voor komen, om die stem te horen, tussen al die andere die om onze instemming roepen. Een stroom van stemmen, waar ik soms maar even uit stap – het spoelt maar over me heen, in het nieuws, de media, iedereen die het weet, die iets vindt, en nog een mening, en een mening over een mening..

Hier klinkt de stem van Jezus. Geloof ik hem, luister ik?

Ik doe het met tegenzin, vaak.. want dan moet ik ook echt horen, en doen, anders dan waar ik zin in heb. Meer geven dan ik denk te hebben. Geloven en vertrouwen, terwijl ik op afstand wil blijven, argwaan koester.

Ik doe het met twijfel... wat is het weinig vanzelfsprekend om te geloven dat God gezag heeft, dat het echt is, en waarachtig..

Hier klinkt de stem van Jezus. Luister ik naar hem?

Heb je dorst, kom -zegt hij - en rivieren van levend water zullen stromen. Hij ziet wie dorst heeft.

Of zeg ik 'tot hier' en niet verder..

Het beeld van het stromend water heeft ook iets gevaarlijks in zich.

En als je kijkt naar dat woord, dat beeld verder gebruikt wordt in het NT, dan kom je uit bij het huis op het zand, dat wegspoelt als de regen gaat stromen.

Water is ook gevaarlijk, levensbedreigend zelfs. In de lage landen, en wie in een vallei woont, weet dat stijgend water gevaarlijk is. En een stijgende zeespiegel ook.

Er gebeurt hier iets onstuimigs... iets waar je je niet zomaar aan overlevert. Geen stilstand, stilstaand water, maar beweging. Die je meevoert. Wil je dat?

Laat wie dorst heeft bij mij komen en drinken! ³⁸“Rivieren van levend water zullen stromen uit het hart van wie in mij gelooft,” zo zegt de Schrift.'

Als je nog eens goed probeert voor te stellen hoe dat water stroomt is het eigenlijk gek: het stroomt uit degene die het ontvangt.

Water kun je ook niet vasthouden, behalve als je het opvangt – maar dan wordt het stilstaand water.

Het water stroomt door Jezus heen. Hij geeft, dat is wie hij is. Hij houdt het niet voor zichzelf. Leven geven, dat is wie hij is.

Daar zou wel eens de les in kunnen zitten die temidden van de strijdende partijen klinkt. Dat levend water door je heen stroomt, om daar een ander mee te voeden, en hoop te geven. Je houdt het niet voor jezelf.

Als je hoort 'je bent geliefd', dan hoef je jezelf niet overeind te houden en groter te maken. Je identiteit ligt in het geliefd zijn. Meer is er niet nodig, als houvast.

Dat klinkt alsof het om jou draait, individualistisch, maar dat is het niet.

Want als de stukjes van jou bij elkaar gehouden worden door dit weten, steeds weer – als je geliefd bent – als dat je identiteit is, dan verandert dat je omgang met anderen. Het verandert de samenleving. De politiek.

Het draait niet meer om jou, om jouw gelijk, jouw positie. Er is niets te verdedigen.

Je bent al geliefd. Je bent al bevestigd.

En die liefde raakt ook niet op, maar kan door je heen stromen. Onophoudelijk.

Zo moge het zijn.

**Protestantse Gemeente
Houten**

Zondag 26 september 2021

Rodyan van den Brink, orgel en piano

ds. Rebecca Onderstal, voorganger

Welkom

Openingslied psalm 84, vers 1 en 2 (LB 84, tekst nieuwe psalmberijming)

Begroeting

Gebed

Lied 891 'Heer ik kom tot U'

Presentatie en getuigenis (ouders stellen zichzelf en hun kind voor)

Kindergesprek

Het water wordt in de doopvont gegoten

Dooplied LB 354, vers 1, 3, 4

Doopgebed

Belijdenis

Doop

LB 359 – met de kinderen, voor ze weggaan

Gebed

Lezing Jesaja 44: 1 – 8

LB 494 vers 1

Lezing Johannes 7, vanaf vers 37

LB 494 vers 2 en 3

Overweging

LB 337

Gebeden

Onze Vader LB 1006

Collecte

Slotlied 608, vers 1, 2